

odtisnite: odtisnite:
 stiska: bolšči: temni:
 sestra:
 trinajst:
 trina:
 trin:
 tri:
 tr:
 t.

Pesmi

Nataša Kastelic

VERA nihče več ne reče
 bom šel na polje
 med ostro žito
 z murni zapojem
 nihče več

jaz bi šla
 jutri si vzamem čas
 ogledam si polje
 ogledam si gnezda
 ogledam si murne

morda za kdaj drugič
 morda za potem
 morda mi kdaj pridejo prav

OTROCI naš refren
 naj bo kaj lepega

nekateri so se rodili
 ko so med posteljami njihovih mater
 hodili tigri in se jim smejali
 rodila si mojega sina
 nekateri so se rodili
 ko so med posteljami njihovih mater
 stali zvoniki in peli nekaj o nadaljevanju
 nekateri so se rodili
 ko so med posteljami njihovih mater
 lastovke ploskale s krili pred potovanjem
 preden so njihova gnezda odpadla
 s tramov domačije
 preden so ostarele
 nekateri so se rodili
 ko so med posteljami njihovih mater
 sadili pušpan in med vrtovi krizantem
 objubljali
 da ne bo treba spet toliko
 lesenih križev ob poteh
 med nizkimi vejami
 nekje za zidom pokopališča

nekateri smo se rodili
 ko so med posteljami naših mater
 čakali samo na nas
 in so bila srca tako pomembna
 in je bilo imeti tako pomembno
 in je bilo odpuščati tako pomembno —

naj bo naš refren
 kaj lepega
 med posteljami kjer rodijo matere
 ga bomo peli

DOBRO JE ZEMLJI starec
 na griču poleg cerkve
 je to vedel
 preden je umrl čisto sam

verjemi včasih
da so gamsi svobodni
in da je starec zaprl okno
preden je umrl čisto sam
ker ga je sonce motilo

VSAK DAN bi prosila
otroke z baloni
da bi se smejali
in bi se polja stresla s pobočij
med njihove igre
med njihove majhne stvari

vsak dan bi prosila
rute na glavah
utrujenih stark
da bi odletele
daleč stran

vsak dan bi prosila
otroke
in starke
ki lomijo mesec
ker hočejo dva

naj govorijo
o gričih nad mestom
kjer je dovoljeno

biti obljubljen nekemu
biti potreben nekemu

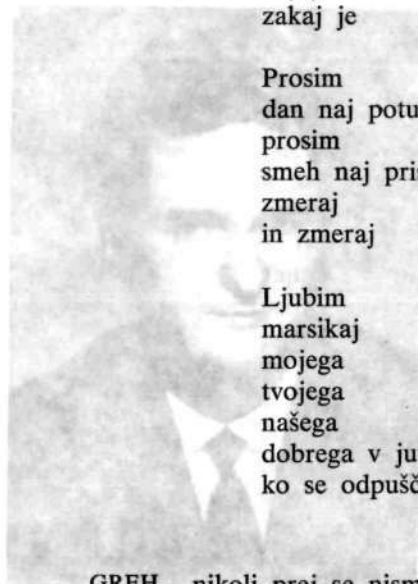
LJUBIM Ljubim
čas in kar je v njem
ljubim
svet in kar je v njem
mojega
tvojega

Čakam
roke da mi dajo
čakam

usta da mi povedo
kaj je
zakaj je

Prosim
dan naj potuje vesel
prosim
smeh naj pristoji ljudem
zmeraj
in zmeraj

Ljubim
marsikaj
mojega
tvojega
našega
dobrega v jutru
ko se odpušča ljudem

GREH nikoli prej se nismo prepirali zaradi neba
nikoli prej nismo kradli zaradi neba

potem je nekoč
majhen cvet ležal na horizontu
zlat od razlite zarje

nekdo ga je zagledal
in smo mu segli v oči ponj
nekdo ga je dosegel
in so mu iztrgali naročje

kamen je ležal na horizontu
izžet in ožgan od razlite zarje